ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1966
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΑ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6504

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ

ΟΧΕΤΟΣ ΥΒΡΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ ΕΞΑΠΕΛΥΣΕΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΙΝ ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΝ ΣΥΝΤΡΙΒΗΝ

Η Ε.Δ.Α. ΖΗΤΕΙ ΑΛΛΑΓΗΝ ΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

ΣΥΝΕΧΗ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΚΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 21.— Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, οἱ βουλευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου ἐδημιούργησαν ὀχλοκρατικὴν ἀτμόσφαιραν καὶ προεκάλεσαν πρωτοφανῆ ἐπεισόδια.

Οἱ γνωστοὶ «κεκράκται» δι' ὀχετοῦ ὕβρεων ἐναντίον τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑλληνικῆς δικαιοσύνης, προσεπάθησαν νὰ στηρίξουν τὰς γνωστὰς συκοφαντίας των περὶ δῆθεν ἀποπείρας ἐξαγορᾶς βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ἐκ τῶν ὕβρεων καὶ τῆς προκλητικότητος τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἕνας τῶν ὁποίων κατέλαβε βιαίως τὸ βῆμα διὰ νὰ ὁμιλήσῃ, ἡ συνεδρίασις διεκόπη, διὰ νὰ μὴ προκληθῇ σύρραξις τῶν βουλευτῶν.

Ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ὅτι οἱ ταραξίαι βουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀδιαφοροῦντες διὰ συστάσεις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ των ἐκπροσώπου κ. Μπακοπούλου, ἐξετόξευσαν ὕβρεις πρωτοφανεῖς διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς, μὲ σκοπὸν νὰ προκαλέσουν σοβαρὰ ἐπεισόδια καὶ νὰ ματαιώσουν τὴν συνέχισιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως δυσπιστίας.

Λόγῳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλοπούλου ἀπὸ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν, λόγῳ ἀσθενείας του, οἱ ταραξίαι ἀπεθρασύνθησαν περισσότερον καὶ ἐκυριάρχησαν ἀπολύτως τῆς αἰθούσης.

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι, ἀναφερόμενοι εἰς τὰ σημερινὰ ἐπεισόδια τῆς Βουλῆς, παρετήρουν ὅτι ταῦτα ἦσαν προητοιμασμένα, λόγῳ τῆς χθεσινῆς οἰκτρᾶς ἐμφανίσεως τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως μομφῆς.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν ὡμίλησαν ὁ κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος τῆς ΕΔΑ κ. Ἠλίας Ἠλιοῦ, ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Στεφανάκης, ὁ βουλευτὴς τῆς Ε.Κ. κ. Βαλυράκης, ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Μητσοτάκης καὶ ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Ε.Κ. κ. Πολυχρονίδης.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 22.— Κατὰ τὴν σημερινὴν (χθεσινὴν) συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, συνεχίσθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προτάσεων μομφῆς τὰς ὁποίας ὑπέβαλον ἡ Ε.Κ. καὶ ἡ ΕΔΑ. Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος τῆς ΕΔΑ κ. Ἠλιοῦ ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε διὰ μακρὰν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους τὸ κόμμα του ὑπέβαλε τὴν πρότασιν δυσπιστίας. Ἀναφερόμενος εἰδικώτερον εἰς τὸ Κυπριακὸν ὁ κ. Ἠλιοῦ εἶπεν ὅτι ἡ σημερινὴ κρίσις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κριτικήν. Κατεφέρθη δὲ ἐν συνεχείᾳ κατὰ τῶν χωρῶν τοῦ ΝΑΤΟ διὰ τὰς ὁποίας εἶπεν ὅτι ἡ στάσις των ἐναντι τοῦ ἐθνικοῦ θέματος ὑπῆρξε πάντοτε ἐπιζημία διὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἶπεν ἐπίσης ὅτι ἐπιβάλλεται ἀναθεώρησις τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τοῦ ΝΑΤΟ κατόπιν τῆς σημειωθείσης κρίσεως ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Βορειοατλαντικῆς συμμαχίας. Ἀνεφέρθη ἐν συνεχείᾳ διὰ μακρὼν εἰς τὰ γεγονότα ποὺ ὡδήγησαν εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Τσιριμώκου καὶ εἶπεν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Κύπρου Μακάριος οὐδέποτε ἐζήτησεν ὅ,τι δήποτε, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀπέκρουσε τοὺς ὅρους οἱ ὁποῖοι ἐτέθησαν πρὸς αὐτόν.

Ὁ κ. Ἠλιοῦ ἀνεφέρθη ἐπίσης εἰς τὰ θέματα Δημοσίας Τάξεως, Στρατοῦ καὶ Δικαιοσύνης εἰπὼν ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου καὶ ἐντεῦθεν ἤρχισαν ὁ Στρατὸς καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας νὰ ἐπηρεάζωνται ἀπὸ τὴν πολιτικήν. Καὶ ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀπαράδεκτον τὴν πρόθεσιν περὶ διαλύσεως τῆς ὀργανώσεως «Λαμπράκη». Καταλήγων ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Βουλὴν ὅπως καταψηφίσῃ τὴν κυβέρνησιν.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν, ἐπὶ προσωπικοῦ θέματος ὁ βουλευτὴς κ. Βαλυράκης, ὁ ὁποῖος ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ θέματος ἀποπείρας ἐξογορᾶς εἰπὼν ὅτι ἀφοῦ ἐξετασθοῦν ὅλοι οἱ ὑποδειχθέντες ὑπ' αὐτοῦ μάρτυρες θὰ καταθέσῃ εἰς τὸν εἰσαγγελέα τὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας διαθέτει.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Μητσοτάκης, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἐπὶ τοῦ γενικωτέρου θέματος περὶ δῆθεν ἐξαγορᾶς θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Στεφανάκης. Ἀλλὰ ὡς πρὸς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Βαλυράκη, ἐτόνισεν ὅτι ὑπάρχει βαρύτατον ἠθικὸν θέμα. Ὁ κ. Βαλυράκης ἐστήριξε τὰς καταγγελίας του εἰς μαρτυρίας στενοῦ συγγενοῦς του. Ἡ κυβέρνησις ἐζήτησεν ἀμέσως τὴν διεξαγωγὴν ἀνακρίσεων ἐπὶ τοῦ θέματος, ἤδη δὲ ὅλα τὰ πρόσωπα τὰ ἀναφερόμενα ὡς ἀναμιχθέντα ἔχουν ἀνακριθῆ καὶ ἐπίκειται ἡ κρίσις τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Στεφανάκης θὰ σᾶς πληροφορήσῃ ὅτι ἀπηγγέλθη κατηγορία ἐπὶ ψευδορκία κατὰ τοῦ συγγενοῦς τοῦ κ. Βαλυράκη. Ἡ δικαστικὴ ἐκκαθάρισις θὰ εἶναι ἀπόλυτος. Ἤλθεν ἡ ὥρα νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀδέκαστον ἐτυμηγορίαν της ἡ Δικαιοσύνη καὶ οὐδεμία βουλευτικὴ ἀσυλία θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ἐμποδίσῃ πρὸς τοῦτο. Ὁ κ. Βαλυράκης θὰ κληθῇ νὰ δώσῃ λόγον ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Στεφανάκης. ὁ ὁποῖος ὑπερημύνθη τῆς ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀνέτρεψε τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς Κεντροαριστερᾶς, περὶ ὑφισταμένου δῆθεν ἀστυνομικοῦ κράτους.

Ἀκολούθως ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Ε.Κ. κ. Πολυχρονίδης, ἐπεχείρησε καὶ αὐτὸς αὐτὸς νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς συκοφαντίας τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου περὶ ἀστυνομικοῦ κράτους κλπ.

Τέλος, ὁ Ἰσχυρισθεὶς ὅτι τοῦ ἐγένοντο προτάσεις δι' ἐξαγοράν, βουλευτής, τῆς Ε.Κ. κ. Βαλυράκης, ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἐδημιούργησε σειρὰν ἐπεισοδίων.

ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ ΠΑΤΡΩΝ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ ΩΣ ΕΞΑΡΧΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ὁλόκληρος ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ εἰς τὸ Διεθνὲς Κρητολογικὸν Συνέδριον τῶν Χανίων

Κατόπιν τοῦ δημιουργηθέντος ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἐπιτυχῆ καὶ σημαντικὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ συμπολίτου κ. Κωνστ. Τριανταφύλλου εἰς τὸ Β' Διεθνὲς Κρητολογικὸν Συνέδριον, παρεκαλέσαμεν τοῦτον ὅπως μᾶς δώσῃ εἰς ἐκλαϊκευμένην μορφὴν τὸ κείμενον τῆς ἀνακοινώσεώς του, ὥστε τοῦτο νὰ μελετηθῇ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας, οἱ ὁποῖοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δυνηθοῦν ἐπίσης νὰ παρακολουθήσουν πῶς κινεῖται εἰς τὰ Συνέδρια αὐτὰ ἡ ἐπιστημονικὴ σκέψις καὶ πῶς γίνονται αἱ διαφωτίσεις σκοτεινῶν σημείων τῆς ἱστορίας. Ὁ κ. Τριανταφύλλου ἀπέλειψε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὅλας τὰς παραπομπάς του εἰς πηγὰς καὶ βιβλία (ὑπὲρ τὰς 40) καὶ μᾶς ἔδωσε μίαν ἀπλουστευμένην περίληψιν τῆς πράγματι θαυμασίας ὁμιλίας του εἰς τὸ Μεσαιωνολογικὸν τμῆμα τοῦ ἐν λόγῳ λαμπροῦ Συνεδρίου.

Ἐπὶ τῆς ἐκ πρώτης ὄψεως περιέργου, πράγματι, περιπτώσεως νὰ ἔχῃ δοθῆ ἕξαρχία τῆς Ἑνετοκρατουμένης Κρήτης οὐχὶ εἰς ὅμορόν τινα μητροπολίτην, ἀλλ' εἰς τὸν τόσον ἀπομεμακρυσμένον τῶν Πατρῶν, παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς:

Ἡ περίπτωσις ὄντως πιστοποιεῖται ἀπὸ μίαν προσθήκην μετὰ τὴν Πατριαρχικὴν ὑπογραφὴν εἰς ἓν ἔγγραφον τοῦ Μαρτίου τοῦ 1381 πρὸς τὸν μητροπολίτην Πατρῶν Ἰγνάτιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐνοδικὸν ἔγγράφου ἡ ἐπισκοπὴ Ἑρνίτσης, ἤτοι Κερυνείας, Καλαβρύτων, ἡ ὁποία εἶχε δι' ὀλίγον χρόνον πρὶν διατελέσει μητρόπολις, ὑποδιδάζεται καὶ πάλιν εἰς ἐπισκοπὴν ὑποκειμένην εἰς τὸν μητροπολίτην Πατρῶν. Ἡ προσθήκη ἔχει ὡς ἑξῆς: «ἐδόθη τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Παλαιῶν Πατρῶν ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης ἐξαρχικῶς».

Πρῶτος ἐμελέτησε τὴν περίπτωσιν ὁ Γερμανὸς Γκέρλανδ, ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς περὶ τὸ Βυζάντιον ἐπιστήμης, ὁ ὁποῖος εὐκαίρον εἶναι νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι τὴν Κρήτην καὶ τὰς Πάτρας ἰδιαιτέρως ἐμελέτησε μὲ ξεχωριστὰς ἐκδόσεις. Ὁ Ἕλλην Μητροπολίτης τῶν Πατρῶν, γράφει, γύρω εἰς τὰ 1354 διέμεινεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ ἂν καὶ ἔφερε τὸν τίτλον τοῦ ἐξάρχου πάσης Ἀχαΐας, ἡ θέσις του ἦτο πολὺ περιωρισμένη. Ὡς γνωστόν, ἡ πόλις τῶν Πατρῶν καθ' ὅλην τὴν Φραγκοκρατίαν ἀπετέλει βαρωνίαν, ἡ ὁποία ἀνῆκεν εἰς τὸν Λατῖνον Ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν, ὁ ὁποῖος κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἦτο πολιτικὸς καὶ ἐκκλησιαστικὸς δυνάστης τῆς περιοχῆς. Πάντως, ὄχι πολὺ ἀργότερον ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Ἕλληνα μητροπολίτην Πατρῶν νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν ἕδραν του, τὰς Πάτρας. Εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὁ Μητροπολίτης Πατρῶν εἰσέφερε μόνον 40 ὑπέρπυρα. Ἡ κατωτέρα εἰσφορὰ (ἄλλου μητροπολίτου) ἦτο 16 καὶ ἡ μεγαλυτέρα, τοῦ τῆς Μονεμβασίας, 800. Διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν, λοιπόν, λέγει ὁ Γκέρλανδ, ἠνώθησαν αἱ μητροπόλεις Πατρῶν καὶ Λακεδαίμονος. Τώρα τοῦ δίδεται καὶ ἡ Κερνίκη. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τοῦ ἀπενεμήθη καὶ ἡ Κρήτη.

Ἄλλως εἶδε τὰ πράγματα ὁ καθηγητὴς Τωμαδάκης. Ἡ ἐπιδείνωσις τῆς καταστάσεως ἐν Κρήτῃ ἤγαγε τὸν Πατριάρχην Νείλον (1380—8) εἰς γενναίας ἀποφάσεις. Τὴν μητρόπολιν Κρήτης ἐπλήρωσε διὰ τοῦ ὡς ἄνω Ἰγνατίου, ἀπέστειλε δὲ εἰς Κρήτην τὸν διαπρεπῆ Κρῆτα μοναχὸν Ἰωσὴφ Βρυέννιον. Ὑποθέτει ὅτι ὁ Ἰγνάτιος ἴσως ἦτο Κρής, ὡς ὁ πρὸ αὐτοῦ Ἄνθιμος, καὶ δι' αὐτὸ τοῦ ἀνετέθη ἡ ἐξαρχία.

Εἰς τὴν ἐρευνωμένην ἐποχὴν δυσκολωτέρα τῆς θέσεως τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Πελοποννήσου ἦτο, βεβαίως, ἐκείνη εἰς τὴν μεγαλόνησον τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ στοιχείου, τὸ ὁποῖον καθ' ὅλην τὴν μακραίωνα Ἑνετοκρατίαν παρέμεινεν ἀκέφαλον, ἄνευ ὀρθοδόξων ἀρχιερέων. Τὸ Πατριαρχεῖον ἀντὶ ὑπερορίων μητροπολιτῶν, ὡς ἔπραττεν ἐπὶ Ἀραβοκρατίας τῆς νήσου, προσεπάθει ν' ἀναπληρώσῃ τὰ κενὰ διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐξάρχων. Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἔξαρχοι οὔτε εἰς τὴν Φραγκοκρατουμένην Πελοπόννησον ἦσαν κατὰ κανόνα ἀνεκτοί. Ὅλα τὰ περὶ αὐτοῦς περίπλοκα ζητήματα δὲν ἔχουν μελετηθῆ καὶ διαφωτισθῆ ἕως σήμερον.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ὅλος θεσμὸς τῶν ἐξάρχων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐνῷ εἶναι τόσον συνήθης, ἐλάχιστα ἔχει μελετηθῆ.

Συνεχίζων ἐδῶ ὁ κ. Τριανταφύλλου εἰσέρχεται εἰς τὴν νομικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ὅρου ἐξαρχος, ὁ ὁποῖος ἔχει ποικιλίαν μορφῶν, σπανίως δὲ συναντᾶται πλήρως (καθαρά) μορφὴ ἐξάρχου, ἀλλὰ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀντιπροσωπείας (ἐπιτροπείας) εἶναι περιωρισμένον πολλάκις, ὅλαι δὲ αἱ βεβαιωθεῖσαι ἕως τώρα περιπτώσεις ἐξαρχιῶν Κρήτης ἀφοροῦν μόνον τὸ θέμα τῆς χειρονομίας κληρικῶν ἐν τῇ μεγαλονήσῳ. Ἐλάχιστοι ἔξαρχοι ἔφθασαν εἰς Κρήτην. Εἶχε ἡ Ἐκκλησία Κρήτης μεγάλην περιουσίαν, ἀλλ' οἱ Ἑνετοὶ δὲν ἔδιδον τὰ ἐξ αὐτῆς εἰσοδήματα εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἡ ἄποψις τοῦ Γκέρλαντ, λοιπόν, δὲν εἶναι ὀρθή. Ὅθεν τὸ Πατριαρχεῖον, λόγῳ τῆς ρευστότητος τῆς καταστάσεως ἄλλοτε διώριζε τὸν ἅμα μητροπολίτην ἔξαρχον Κρήτης, ἄλλοτε ἄλλον. Αὐτὴ ἡ ἐξαρχία ἦτο βεβαίως μία τιμητικὴ διάκρισις, ἦτο θέμα ἐμπιστοσύνης τοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν διοριζόμενον ἑκάστοτε μητροπολίτην. Ὑποστήριξιν ὅθεν καὶ εὔνοιαν ἐνείχεν ὁ διορισμὸς τοῦ Ἰγνατίου καὶ ἐπιβολήν του ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ.

Εἰς τὰς Πάτρας κατὰ τὰς ἡμέρας του ὁ Λατῖνος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ συνεπῶς πριμάτος τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τοιούτων εὑρίσκετο ἰσχυρὰ προσωπικότης τῆς ἐποχῆς του, ὁ Ἑνετὸς πολίτης, ὁ πρὶν Καστέλλου (Κρήτης) Παῦλος Φόσκαρης. Τῷ 1375 ἤδη οὗτος ἀνεβιβάσθη εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Λατίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (τιτουλάριος), παραμένων ἰσόβιος ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν. Τῷ 1387 μάλιστα ἀνεδείχθη καὶ πρίγκηψ ὁλοκλήρου τοῦ Φραγκικοῦ πριγκηπάτου τοῦ Μορέως. Ἐκ παραλλήλου, λοιπόν, καὶ ὁ Ἕλλην μητροπολίτης Πατρῶν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ 1316 ἔχει καὶ τὴν μητρόπολιν Λακεδαίμονος, ἔχει ὑποκειμένην τὴν ἐπισκοπὴν Ἰζλένης (Ἠλείας) κ. ἄ., τώρα (1381) λαμβάνει καὶ τὴν Κερνίκην, τοῦ δίδεται ἐπὶ πλέον καὶ ἡ Κρήτη.

Ὁ Ἰγνάτιος οὗτος τῶν Πατρῶν, ὅπως φαίνεται ἐκ τῆς συγκρούσεώς του μὲ τὸν μετ' αὐτόν, τῷ 1389, τοποθετηθέντα ὡς ἔξαρχον ἐπίσκοπον Μεθώνης, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἄλλος εἰμὴ ὁ Νίφων ὁ Μανδολᾶς, ἦτο ἰσχυρὸς χαρακτήρ, δυναμικός, Ἰσχυρὸς καὶ δυναμικὸς ἦτο καὶ ὁ Νίφων. Ἐκεῖ, λοιπόν, καταλήγομεν, ὅτι αἱ ἰσχυραὶ προσωπικότητες, οἱ δυναμικοὶ ἀρχιερεῖς κατώρθωσαν καὶ ἐλάμβανον τὸν τίτλον τοῦ ἐξάρχου Κρήτης, ἦτο μία ἐπιδίωξίς των. Οὕτως εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον τῶν Πατρῶν κατὰ τὰ τέλη τῆς Ἑνετοκρατίας τῆς μεγαλονήσου, τῷ 1619, συμβαίνει νὰ ἔχωμεν ἕνα δραστήριον καὶ πολυάσχολον ἀρχιερέα, τὸν Θεοφάνη Λουμπάρδην ἢ Φλωρίαν, διὰ τὸν ὁποῖον μονολεκτικῶς καὶ δι' αὐτὸν γνωρίζομεν ὅτι ἐτιτλοφορεῖτο καὶ «ἔξαρχος Πατριαρχικὸς πάσης Δύσεως καὶ Πελοποννήσου». Πᾶσα Δύσις ἐδῶ εἶναι ἡ Κρήτη. Τὸ συμπεραίνομεν, διότι μετ' ὀλίγα ἔτη, ἐκδιωχθέντων τῶν Ἑνετῶν, ὁ ἐπανεγκατασταθεὶς εἰς τὴν μεγαλόνησον Ἕλλην Μητροπολίτης προσλαμβάνει τὸν τίτλον ὄχι μόνον τοῦ μητροπολίτου Κρήτης, ἀλλὰ «καὶ πάσης Εὐρώπης». Ἔχομεν, λοιπόν, πιθανώτατα καὶ ἄλλον μητροπολίτην Κρήτης τῆς αὐτῆς αἰτίας, τῆς αὐτῆς ὑφῆς.

Ἀλλ' ἔχομεν καὶ τρίτην περίπτωσιν. Οἱ Ἑνετοὶ ἐλάμβανον μέτρα κατὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου εἰς Κρήτην. Τῷ 1419 γίνεται μία δίκη εἰς Κρήτην καὶ κατηγορεῖται, μεταξὺ ἄλλων, ὁ Κρὴς κληρικὸς Μιχαὴλ Καλοφρενᾶς ὅτι τῷ 1418 μετέβη εἰς τὴν Γλαρέντζαν διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἀξίωμα τῆς πνευματικῆς πατρότητος, τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξομολογεῖν (τὸ ὁποῖον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε μεγάλην ἀξίαν). Διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Γλαρέντζαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, σημαίνει ὅτι ὁ Ἕλλην Μητροπολίτης Πατρῶν, εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ ὁποίου ἀνῆκε καὶ ὁ λιμὴν αὐτός, ἦτο ἔξαρχος Κρήτης. Ποῖος ἦτο δὲν γνωρίζομεν, διότι ὑπάρχει κενὸν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῶν Πατρῶν καὶ δὲν κατέχομεν τὰ ὀνόματα μητροπολιτῶν Πατρῶν μεταξὺ 1397—1450. Τὸ ἔγγραφον τῆς ὡς ἄνω δικογραφίας εἶναι μοναδικὸν εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Ὁ Καλοφρενᾶς ἐπλήρωσε τὸ ὡς ἄνω ταξίδιον μὲ 4 μηνῶν φυλάκισιν, μὲ 6 μῆνες καὶ 1 ἔτος ἐτιμωρήθησαν οἱ ἄλλοι συγκατηγορούμενοι.

Ἀλλά, παρ' ὅλα ταῦτα, παρὰ τὰ μέτρα τῶν Ἑνετῶν, ὁ Ἕλλην δεσπότης τοῦ Μιστρᾶ, ὀλίγα ἔτη κατόπιν, ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ὁρίσῃ αὐτὸς τὸν ἐπίσκοπον πρὸς χειροτονίαν τῶν Κρητῶν! Οἱ Κρῆτες, ἀμετακίνητοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν, ἀρνούμενοι τὸν κατακτητήν, ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους δὲν ἔπαυον μὲ τὰ πτωχότερα τῶν μεταφορικῶν μέσων νὰ διαπλέουν ὁλόκληρον τὸ πέλαγος, νὰ διακινδυνεύουν τὸ πᾶν, νὰ ταλαιπωροῦνται ἐπὶ ἡμέρας ἀναζητοῦντες μέχρι Γλαρέντζας καὶ Πατρῶν τὸν γνήσιον Ἕλληνα μητροπολίτην, τὸν ἐντεταλμένον νὰ τοὺς δώσῃ τὸ ἱερούργημα τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος. Εἶναι ὑπερήφανοι, ἀλλὰ δίκαιοι οἱ λόγοι, καὶ θὰ τοὺς ἐπαναλάβω, τοῦ προέδρου τοῦ Συνεδρίου μας, μὲ τοὺς ὁποίους ἐκεῖνος μὲν ἀρχίζει μίαν σχετικὴν περὶ Κρήτης ἐργασίαν του, ἐγὼ δὲ μὲ αὐτοὺς κλείω τὴν παρούσαν μου: «Ἡ ἐξέτασις τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἑνετοκρατίας εἶναι αὐτόχρημα μελέτη τῆς διατηρήσεως τῆς ἐθνικότητος τῆς μεγαλονήσου, ἐν μέσῳ ἀδιαλείπτων ἀγώνων».

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΕΔΙΩΝ ΟΧΛΟΚΡΑΤΙΑΣ

Θρασὺς βουλευτὴς κατέλαβε βιαίως τὸ βῆμα ἐνῶ ἀντηλλάσσετο ἐπὶ ἡμίωρον ὑβρεολόγιον

ΦΩΝΑΙ-ΑΝΤΕΓΚΛΗΣΕΙΣ-ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΙΑΙ-ΔΙΑΚΟΠΗ

ΑΘΗΝΑΙ, 22.— Πρωτοφανὴ ὑπῆρξαν τὰ ἐπεισόδια κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, λόγῳ τῆς προκλητικότητος τῶν βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου.

Τὰ ἐπεισόδια ἤρχισαν ὅταν περὶ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του, ὁ κ. Ἠλιοῦ ἔκαμεν ὑπαινιγμὸν διὰ τὸ γνωστὸν θέμα τῆς δῆθεν ἀποπείρας ἐξαγορᾶς βουλευτῶν τῆς Ε. Κ. καὶ εἶπεν ὅτι, δὲν εἶναι δυνατὸν διὰ τῆς ἀπειλῆς ποινικῶν διώξεων νὰ συγκαλυφθοῦν — ἂν τυχὸν ὑπῆρξαν — ὅσα κατηγγέλθησαν.

ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Κύριε πρόεδρε τὸν λόγον ἐπὶ προσωπικοῦ θέματος.

ΗΛΙΟΥ: Μετὰ τὴν ὁμιλίαν μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλῶ ὄχι διακοπάς.

ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ. (Ἐπιμένει νὰ τοῦ δοθῇ ὁ λόγος).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δὲν θὰ ὁμιλήσετε κ. Βαλυράκη.

ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Θὰ ὁμιλήσω...

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Βαλυράκης ἀνέρχεται βιαίως εἰς τὸ βῆμα καὶ ἁρπάζει τὸ μικρόφωνον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: (Ἐκνευρισμένος, κατέρυθρος καὶ ὄρθιος ἐπὶ τοῦ καθίσματός του)... Ποῦ εὑρίσκεσθε κύριε; Παρακαλῶ νὰ κατέλθετε ἀπὸ τὸ βῆμα. Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ λάβετε τὸν λόγον.

Ὄρθιοι βουλευταὶ ὅλων τῶν πτερύγων εἶναι ἑτοιμοι νὰ ἔλθουν εἰς χεῖρας. ἐνῶ ὕβρεις ἀνταλλάσσονται πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ: Αἴσχος. Ἀφῆστε τον νὰ ὁμιλήσῃ. Ἀφῆστε τον νὰ σᾶς τὰ πῇ.

Ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν ἐπικρατεῖ πανδαιμόνιον καὶ αἱ κωδωνοκρουσίαι, αἱ ἀντεγκλήσεις καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν βουλευτῶν δημιουργοῦν ἄνευ προηγουμένου κατάστασιν.

Ὁ πρόεδρος διακόπτει τὴν συνεδρίασιν. διὰ νὰ μὴ συμπλακοῦν οἱ βουλευταί.

Μετὰ τὴν διακοπὴν ἐπικρατεῖ κάποια ἠρεμία καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα ὁ βουλευτὴς κ. Βαλυράκης. ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κυβερνήσεως, ὄχι μόνον τὴν ἄρσιν τῆς βουλευτικῆς του ἀσυλίας. ἀλλὰ καὶ τὴν παραίτησίν του.

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε πρόεδρε, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τοῦ γενικοῦ θέματος. τὸ ὁποῖον τίθεται.

Κατὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Στεφανάκη προεκλήθησαν νέα ἐπεισόδια, ἐξ αἰτίας τῶν διαμαρτυριῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ: Νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ (Ἐξαλλος): Ὄχι. Δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην. Διότι ἡ δικαιοσύνη... (ὁμιλεῖ μὴ ἀκουόμενος).

ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ: Ἡ δικαιοσύνη ἐκτελεῖ τὸ καθῆκόν της. Ἡ δικαιοσύνη εἶναι τὸ φρούριον τῆς δημοκρατίας.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ: (Ὁμιλεῖ μὴ ἀκ